

Olivier Van Herck & Zoë Agasi

OP EIGEN KRACHT

Vier jaar
avontuur

Zes verschillende
Reismethodes

40.000
Kilometer

Tekst, foto's en vormgeving door
Olivier Van Herck & Zoë Agasi

OP EIGEN KRACHT

Vier jaar
avontuur

Zes verschillende
Reismethodes

40.000
Kilometer

OMTREK VAN DE AARDE
40.070 KM
AFSTAND OP EIGEN KRACHT
40.959 KM

Woord vooraf

Wij hebben samen een reis gemaakt. Een onmogelijke reis, bijna lachwekkend dwaas. Een reis met de fiets, de kano, te voet, op ski's, op skates en al zeilend over de Atlantische Oceaan. Langzaam, gezond en duurzaam. Een reis van vier jaar, van 40.959 kilometer, meer dan de lengte van de evenaar. Een reis op eigen kracht.

Niets van dit alles was uitgedacht. We hadden geen ervaring, geen plan en geen tijdslot. We wisten niet eens dat we op de fiets zouden gaan. We deden wat op ons pad kwam. Geen dag hielden wij voor mogelijk wat we uiteindelijk zouden doen.

Ontdek hoe onze dwaze reis tot stand kwam, wat we onderweg leerden, wat we gaven en wat we terugkregen. We nemen je mee in zes delen die chronologisch ons verhaal volgen. Ieder deel bestaat uit verschillende korte hoofdstukken die gebeurtenissen, verhalen en ontmoetingen vertellen.

Aan het begin van ieder deel vind je een kaart en inhoudsopgave. Met kleuren maken we duidelijk wat je in het hoofdstuk vindt: levenslessen die we geleerd hebben, portretten van bijzondere mensen, persoonlijke tips en antwoorden op praktische vragen. Zoals je zult zien, beginnen de meeste van onze hoofdstukken met een vraag. Dit zijn de vragen die mensen onderweg stelden. Het antwoord is het verhaal.

Als je wilt weten waar en wanneer een verhaal zich afspeelt, kan je aan de zijkant van de bladzijde kijken. Daar vind je bij ieder verhaal drie elementen terug: de datum, plaatsnaam en reismethode. Op de kaart aan het begin van het deel vind je de plaatsnamen terug.

Laat je net als wij verrassen door de gekke wendingen die onze reis kreeg. We wensen jou veel inspiratie en bovenal veel leesplezier toe!

Deel 1 START VAN HET ONBEKENDE AVONTUUR <i>Amsterdam tot Spanje</i> 🚲	Deel 2 OVER DE ATLANTISCHE OCEAAN <i>Spanje tot Brazilië</i> 🚢	Deel 3 NAAR HET EINDE VAN DE WERELD <i>Brazilië tot Ushuaia</i> 🚲
Deel 4 OVER DE RUG VAN DE ANDES <i>Ushuaia tot Colombia</i> 🚲	Deel 5 OP EIGEN KRACHT <i>Mexico tot Canada</i> 🚲 🚣 🛶 🏂	Deel 6 SKATE TRACKS <i>Nederland tot Zweden</i> 🛼

WIJ SCHRIJVEN ONS BOEK AAN: Ellen Rob Kim Noa Lieve Ignace Simon Maxim Klaartje Wim Karen Bas Anton Simon Julia Maarten Agnieszka Michel Christine Christophe Yolanda Stephanie Marjolein Sjors Vincent Lucas Rui Familie Correia Paul Vivian Brandweer Fronteira Amelia Rafael Rosy Jean Marie Lina Karla Ismael Dieter Margrit John Asha Wendell Shara Cris Diego Rogerio Bibi Luisa Denise Pascal Rafael Alcineta Paulo Suzan Caroline Maria Helena Mario Edison Fernanda Matteo Beatrix Nelba Alicia Antonio Hugo Alicia Ruben Mariano Federico Eduardo Ili Ili Chica Dora Carlos Lito Franco Pablo Lidia Juan Rosario Diego Christina Martina Alejo Moira en Martin Tatalo Silvia Brandweer Villa del Carmen Uriel Brandweer El Volcan Daniel Cesar Bernadita Maria Dario David Brandweer Buta Ranquil Brandweer Chos Malal Flor Juan Coco Adriana Christian Rodrigo Lorena Sofia Pablo Joaquin Padre Antonio Jean Ryan Oscar Eveline Juan Jose Patrick Brandweer Villa Manigual Patricio Ans en Gerry Ross Bernd Bernard Claudio Tiago Milka Frida Douane San Sebastian Panaderia La Union Marcelo Gustavo Marta Jorge Marta Flavia Peter Cecilia Dimas Jules Manuel Jonathan Checho Nestor y Rossy Oscar Yrene Brandweer San Pedro del Parana Justo Alcides Hector Jose Philippe Blanca Antonio Gary Esmeralda Nair Fernando Teresita Johanna Taco Politie Huachacalla Eduardo Casa communal Sotapa Centro de Salud Ocos Ida Claudia Abel Nataly Roel Segou Frederique Yves Arturo Midori Esmil Politie Huanzala Fritz Pedro Yago Rosa Anna Anita Mako Mary Piero Brandweer Pasaje Brandweer Giron Frank Jacinta Santo Javier Cobo Fernando en Andrea Elli Ron Susie Juan Berta Denis Diego Guardaparques El Angel Brandweer Ipiales Dorys Boris Marlon Jeske Siegurd Fernando Laidy Jhon Fernando Marta Brandweer Bugalagrande Lina Christina Martin Brandweer Risaralda Pedro Diana Mercedes Manuel Mariela Fede Sofia Lucio Antonio Miguel Augustin Carlos Cesar Maria Sandra Micheli Georg Brandweer Melchor de Mancas Sexta Brigada Playa Grande William Edwin Jorge Julia Santiago y Naomi Roberto Rodrigo Lupita Ethan Mateo Ian Jesus Carlos Natalia Abhi Dan Ana Luciana Henrique Marie Jose Henrique Juan Mario Orlando Iglesia Camargo Oscar Alejandra Mariana Luca Kerk Hebronville Kerk Orange Grove Gary Gregory Cindy Church Ferriday Carol Dave Debby Rehabilitation church Thicket First baptist church Buna Elaine Taylore Karen Church Shulenburg Town Hall Port Gibson Stefani Jim Shelley Bryan Kary Justin Tim Debora Sara Jimmy Dale Amanda Arthur Jeph Katie Gemma Jimsie Novita Fernando Colin Elizabeth Logan Gary Winton Lisa Donn Sandie Winton Lisa Gary Ana Grinder Arlene Randy Foster Cindy Charles Elizabeth Bob Kim Xander Hanna Christian Francine Jon Turi Chapin Kurt Melissa Cindy Jack Barbara David Anna Davicito Mark Steve Megan John Monique Justin Griffin Harper Lee Holly Bill Gael Eric Lee Jacques and Johanne Brad Sue Amanda David Brad Russ Kile Marie Rose Carl Pat Lucien Marie Corinne Pascal Joel Annick Mateo Angus Karen Steve David Ronan Helen Marie Louis-Pierre Francis Jonathan Caro Albert Romain Patrick Eliane Sebastien Marie-Claude Anouk Simon Edmond Cathy Cassandre Tessa Michele Alan Ilya Amelie Teo Noe Adam Genevieve Maryse Pierre Anne-Marie Frederique Jean Suzanne Gilles Sylvie Cheryl Gregory Tom Marie Viviane Eloise Melinda Darrell Lucie Mia Yoan Denis France Annemarie Aard Aagje Ton Ellen Jebbien Odiene Andre Brigit Celine Robin Wessel Eel Reinder Harmien Ard Joyce Reiner Monica Uta Werner Inge Karsten Teresia Amid Hermann Elfe Brian Noami Per Birte Ingmar Daniel Heide Kristina Fred Lynn Anders Birgit Jan Annika Bjørn Mona Anna Even Jan Tore Gunheld Eric Negar Eva Tala Anna Martin Robert Cecilia Ragnar Anita Idriss Stefan Mia Theo Walter Lieve Henk Mirjam Wilmien Wim Remco Emke Doris Henning Jacob Ida Arvid Hilda Ellen Emma Kristoffer Karl Kristina Clive Kambiz Edo Johan Tony Opa Oma Collega's gemeente Rotterdam Gerda Etienne Jos Vivi Esther Chris Wim Inge Rik Karin Wilma Paul & Lut Loeke Koen Felix Tim Stijn Ingrid Pieterjan Willem Reina Sander Johan Marit Imke Heleen Elisabeth Mia Jaak Oene Nel Madeleine Winfred Karin Fenna Robert Esther Lars Daniel Thessa Gerard Fifty one Noord-Limburg Richard Dorien Varesa Vruchtensappen Bart Greet Piet & Lut Chris Elisabeth en Georg Gerard Dominique Johan Maddy Inge Alex Kristof Isabel Bart Herma Wilma Ingrid Philippe Johan Bernd Pancho Inken August Doug Daan Ellis Rob Kirsten Fritz en Renate Rotary club Fort Kent George Bill Sage Ecoland Jérico Lærke Semi Richard Eline Frieda Martine Bert Krollie René Bianca Lise Petra Martine Bernd Sven Robert Lili Bear Mairead Jurgen Sarah Louella Mike Aukje Simon Laura Jessie Wilco Dick Willy Paul Marie-Louise Bob Paul en alle anderen, **DIE ONS GASTVRIJ ONTVINGEN EN ONDERSTEUNDEN.**

We deden het op eigen kracht maar niet alleen.

27.959

KILOMETERS
OP DE FIETS

6.289

KILOMETERS
MET DE ZEILBOOT

1.309

KILOMETERS
TE VOET

1.161

KILOMETERS
IN DE KANO

887

KILOMETERS
OP SKI'S

3.354

KILOMETERS
OP SKATES

Proloog

De avond die onze reis veranderde

Het kleine grasperkje tegenover een kerkje in Portugal lijkt ideaal voor de tent. Er staan een paar mensen bij de kerk die net de auto willen instappen. 'Is de pastoor hier?', probeert Zoë in het Spaans, waarop een oude man naar voren stapt. We spreken geen Portugees en kunnen niet goed uitleggen wat we zoeken. Met gebarentaal proberen we duidelijk te maken dat we onze tent graag onder de boom zetten. Gelukkig spreken onze volgepakte fietsen boekdelen. Twee andere mensen uit het groepje sluiten aan bij het gesprek.

'In de tent is het veel te koud. Ze kunnen in de kerk slapen,' lijkt de pastoor te zeggen en hij neemt ons mee naar de kerk. 'Er is elektriciteit en water. Dit is veel beter dan buiten,' zegt hij door alles aan te wijzen en de kraan open te draaien. Voor ons is deze upgrade bijna een luxehotel.

'Perfect voor ons. Hier slapen we goed,' reageert Olivier met veel dankbare gebaren.

'Het is toch koud hier. Werkt de verwarming niet?,' vraagt de moeder van het gezin dat nog steeds meeloopt. Ze discussiëren, maar we begrijpen geen woord van het snelle Portugees.

Plots begint de dochter in vloeiend Engels: 'Mijn moeder nodigt jullie uit bij ons thuis.' Door haar verlegenheid durfde ze net niet in het Engels te praten.

We fietsen achter de auto aan, vol adrenaline. 'We zijn gewoon uitgenodigd bij mensen thuis,' zegt Zoë met een glimlach van oor tot oor. Van een grasperkje zijn we op weg naar het huis van een onbekende familie. De fietsen verdwijnen in de garage en we stappen een keurig Portugees huis binnen. In de gezellige woonkamer staat een tv, een grote bank en een kerstboom. Het zou zo Nederland kunnen zijn. We moeten aan de keukentafel zitten en krijgen onmiddellijk boterhammen en soep onder onze neus. De dochter, Ana, kletst er op los en ook

de zoon, Tiago, schuift aan. Beiden spreken vloeiend Engels en we praten met elkaar alsof het onze beste vrienden zijn. Vader en moeder glunderen van geluk. Zij verstaan er geen woord van, maar zien het resultaat van jarenlange, peperdure privélessen Engels.

Het ene na het andere gerecht verschijnt op tafel en moeder zorgt ervoor dat we niets tekortkomen. Ana vertaalt alles wat we zeggen en ze vragen ons het hemd van het lijf. 's Avonds kijken we met z'n allen naar *The Voice Portugal* en maken met heel de familie een foto bij de kerstboom. Die komt tussen de familiefoto's naast de tv vertellen ze. Ana laat onze kamer zien.

'Maar dit is de kamer van je ouders. Dat kan niet hoor! We hebben matjes en slapen op de grond,' zegt Zoë verbijsterd.

'Dat accepteert mijn moeder nooit dus kruip maar snel in bed,' lacht Ana vrolijk. Als we erin liggen, kijken we elkaar aan en weten dat onze reis en ons leven na vanavond nooit meer hetzelfde zullen zijn. We hoorden oude verhalen van reizigers die bij families uitgenodigd werden, vaak in een ver en onbekend land. Het leek iets van vroeger, wat tegenwoordig niet meer bestaat, maar zo dicht bij huis ervaren wij dat gastvrijheid niet aan tijd gebonden is. Achter iedere deur schuilt een keukentafel en die wordt onze favoriete plek tijdens de rest van onze reis.

'Van mijn moeder, om jullie te bedanken en voor een klein hapje onderweg.' We hebben al zoveel gekregen dat we dit onmogelijk kunnen aanvaarden, maar Ana drukt de envelop met tien euro op ons hart, 'Neem het alsjeblieft aan.' Op Facebook lezen we die avond een post van Ana met de familiefoto: 'Kerstmis kwam vroeg dit jaar.'

Samen op reis

Waarom gaan we op reis?

Wij zijn elkaars tegenpolen, maar met dezelfde passies. Onze tegenstrijdige karakters zijn niet altijd makkelijk, maar daardoor vullen we elkaar mooi aan. Zoë is gevallen voor de intellectuele zekerheid van Olivier. Hij denkt snel, kan alles onthouden, heeft veel algemene kennis, werkt efficiënt en komt alles na. Hij is precies wat Zoë nodig heeft. Aan de andere kant is Olivier afstandelijk en vindt één keer knuffelen per dag genoeg. Zoë loopt over van emoties, terwijl Olivier zijn emoties amper uit. Zoë is extravert en supersociaal, Olivier introvert en terughoudend.

Het zijn de overeenkomsten die onze wereldreis vormgeven. De liefde voor avontuur, sport, competitiedrang, leergierigheid en onafhankelijkheid. Later tijdens onze reis krijgen we vaak te horen: 'Hoe hebben jullie elkaar in hemelsnaam gevonden en zo ver gekregen om samen deze reis te ondernemen?' Maar geen van beiden kwam met het idee om veertigduizend kilometer rond de aardbol te fietsen, zeilen, skiën, skaten, kanoën en wandelen. Het begon met een leeg vel papier.

Op een zomerse zondag in juni huren we een kano en trekken naar Nationaal Park De Biesbosch. Onze rugzak is gevuld met lege vellen papier. We meren de kano aan bij een kleine steiger en gaan tussen het riet zitten. We nemen ieder een blad papier en schrijven in het midden: 'De wereldreis is voor mij...'. Het is de bedoeling dat we apart van elkaar opschrijven wat we van een wereldreis verwachten. Hoe wil ik reizen? Waar wil ik heen? Wat betekent samen reizen voor mij?

Zoë schrijft ijverig woord voor woord op papier. Cirkels en pijlen vliegen overal heen. Olivier schrijft geordend met de klok mee en moet af en toe pauzeren om te denken. Zo gaat het altijd. Zoë loopt over van ideeën, Olivier kan af en toe stoppen met denken. Als we daarna onze creaties bespreken, zijn er onverwacht veel overeenkomsten.

We willen actief op reis, de routes van de lokale mensen nemen, duurzaam zijn, talen leren, het onbekende ontdekken, fit blijven en reizen zonder verplichtingen. We willen het land, de omgeving en de cultuur voelen, leren, ontdekken en begrijpen. Daar draait het om. We discussiëren volop en zijn het veel met elkaar eens. Af en

toe zegt één van ons: 'Hmm, nee ik zie dat wel anders.' Zo wilt Olivier absoluut niet van hostel naar hostel terwijl Zoë dat af en toe wel leuk vindt. Meestal steken we elkaar aan en genereren nieuwe ideeën. Het geeft een heerlijk gevoel, we zijn samen aan het dromen.

We bespreken ook onze angsten. Wat doen we als we andere wensen hebben? Wat als blijkt dat we elkaar niet meer leuk vinden? We hebben het er een lange tijd over. Veel mensen zeggen dat een reis een relatie breekt of maakt. We gaan van het ene uiterste, elkaar bijna niet zien, naar vierentwintig uur per dag samen. We besluiten dat zo'n *make-or-break* juist mooi is. Als het niet werkt, dan zijn we niet voor elkaar gemaakt.

Aan het einde van de dag peddelen we tevreden terug. We hebben een paar duidelijke antwoorden, maar vooral heel veel ideeën. De fiets, een lange wandeling en de kano staan als een van de vele ballonnetjes op ons papier. We zijn gefascineerd door mensen met volgepakte fietsen, maar Zoë gelooft niet dat ze daarvoor gemaakt is. Ze houdt helemaal niet van fietsen als sport. 'Iedere dag fietsen over eindeloos lange wegen, wat hebben we na een tijdje nog te vertellen? Verschrikkelijk,' zegt ze.

Amper een week later zegt Zoë uit het niets: 'Wil je nog steeds met de fiets op reis? We zouden op de fiets van hieruit kunnen vertrekken?'

Duizend vuurpijlen ontploffen in Olivier's buik. Zijn ogen fonkelen van blijdschap.

'Rustig maar,' zegt Zoë, 'Misschien ben ik het na vijfhonderd kilometer helemaal zat, maar we kunnen het proberen. En als we het halen, wil ik dat jij meezeilt over de Atlantische oceaan. Deal?'

Op ons papier schreven we de wens: 'Actief blijven tijdens de reis,' maar we hebben onszelf nooit atletische doelen opgelegd. We hebben ze niet eens bedacht. Integendeel, we gaan iets proberen wat we nooit eerder hebben gedaan en weten niet hoe het zich ontwikkelt. We hebben de reis samen ontworpen en haar de ruimte gegeven om zich te laten ontwerpen. Het is misschien wel onze gouden sleutel. We hebben elkaar niet toevallig gevonden en samen onze droom uitgevonden.

Tips

Samen een project

- Neem de tijd om samen na te denken. Een brainstormsessie in de natuur, gecombineerd met een actieve dag werkt heel inspirerend.
- Zorg voor een sterk gezamenlijk doel om samen te ontwerpen. Pas als je er samen voor gaat, is het een gezamenlijk plan.
- Bespreek individuele verwachtingen. Geef elkaar de ruimte om na te denken en ideeën uit te leggen. Niets is fout in een brainstormsessie.
- Accepteer de verwachtingen van je partner. Aanvaard dat wensen verschillen en steun elkaar daarin.
- Spreek je angsten uit. Wat doe je als de relatie stuk gaat onderweg? Wat als iemand de reishonger verliest en naar huis wil?

Vijfentwintig jaar

Hoe hebben we onze fietsen gevonden?

Een maand voor vertrek staan we, twee aspirant-wereld-fietsers, in een fietswinkel in Rotterdam. We staren naar de verschillende modellen, net zo lang totdat we het prijskaartje zien hangen. We zien niets onder de vijftienhonderd euro. 'Eigenlijk vind ik ze allemaal lelijk,' zegt Zoë, 'behalve die groene op het verhoogje.' Het lijkt meer op een racefiets en de bagagetassen hangen onder het zadel, aan het stuur en tussen het frame. Daar passen al onze spullen nooit in en de fiets is onbetaalbaar. De verkoper heeft intussen tijd voor ons en ziet al snel dat wij twee onervaren fietsers zijn. Hij vult onze onzekerheden probleemloos in: 'Een wereldfiets is niet zomaar een fiets. Je gaat ermee door weer en wind. Je hebt een stevig frame nodig, dikke banden en sterke bagagedragers. En je wilt dat alles probleemloos gebruikt kan worden, maandenlang.' Voor een wereldreis moeten we toch verder denken dan alleen het basismodel.

'En die fiets dan?,' vraagt Zoë als ze wijst naar de oude fiets die boven de fietsmaker aan de muur hangt, 'Daar fietsten mensen vroeger toch ook mee rond de wereld?'

'Als je iedere honderd kilometer je fiets wil oplappen, kan dat,' lacht de fietsmaker.

We denken beiden hetzelfde: vroeger waren de wegen veel slechter en bestond er geen lichtgewicht uitrusting. Als dergelijke fietsen toen werkten, doen ze dat nu zeker. We weten helemaal niet of het fietsen ons zal bevallen dus waarom zouden we zoveel geld uitgeven? We spenderen het liever aan een dure tent, in onze ogen een veel betere investering.

We passen onmiddellijk onze zoekopdracht aan en zoeken naar de woorden 'oude racefiets', 'retro' en 'vintage'. Onze ogen fonkelen bij de zoekresultaten. We voelen

onmiddellijk de chemie die we misten in de fietswinkel. 's Avonds is Olivier terug in Rotterdam en hij vindt twee fietsen op Marktplaats.

Twee dagen later rijden we naar Purmerend, net boven Amsterdam. De fietsen staan al klaar voor de deur en zien er hagelnieuw uit, tenminste voor een vintage exemplaar. Twee azuurblauwe Giant Troopers met verchromde details. Bagagedragers voor en achter, 21 versnellingen, eenvoudige velgremmen en een ouderwetse dynamo. Het is een mannen- en vrouwenmodel in exact dezelfde kleur.

'Het zijn de fietsen van mijn ouders,' vertelt de verkoper, 'Ze gingen er één keer per jaar een weekje mee naar de Eifel of langs de Rijn en brachten de fietsen daarna naar de fietsmaker voor groot onderhoud. Ze zijn zeker vijfentwintig jaar oud.'

'Dan zijn ze ouder dan ik!,' roept Zoë enthousiast.

'De oude voortassen en stuurtasjes krijgen jullie erbij,' zegt de verkoper, 'Ik geloof niet dat ze waterdicht zijn, maar wie weet, kunnen jullie er wat mee.'

Tien minuten later staan we met de fietsen bij de kofferbak van de auto. Honderdtien euro per stuk. Zelfs al zijn we na duizend kilometer het fietsen helemaal zat, dan is het geen gat in onze spaarpot.

'Mijn vader en moeder zullen blij zijn dat hun fietsen de wereld rondgaan. Daar droomden ze zelf altijd van. Ik ben blij dat jullie die droom een beetje waarmaken,' vertrouwt hij ons toe. Deze fietsen passen bij ons. Eenvoudige techniek, tweedehands, degelijke materialen, snelle banden en oog voor details.

'Zullen we morgen al vertrekken?,' vraagt Zoë op de terugweg naar Amsterdam.

We weten helemaal niet of het fietsen ons zal bevallen dus waarom zouden we zoveel geld uitgeven?

NAAR HET EINDE VAN DE WERELD

Brazilië tot Ushuaia

Verroest schakeltje Wanneer passen we onze routine aan?	109	Foute keuze Wat was onze slechtste keuze?	137
Ik wil niet meer fietsen Hebben we vaak heimwee?	110	Basisbehoeften Wat hebben we nodig onderweg?	138
Eerlijk zijn Is het ongemakkelijk bij mensen thuis?	116	Dario Moeders ladekast Waar aan denken we op de fiets?	140 141
Eerste hulp Denken we aan noodgevallen?	117	Nooit meer ruzie Hoe maken we gezamenlijke keuzes?	142
De vreemdeling Is het gevaarlijk om met een vreemde mee te gaan?	118	De fietsen halen Spanje niet Wat is onze beste investering?	150
Beatriz	121	Patrick op tour Hoe vinden we iedere nacht een slaapplek?	156
Ruben	125	Gaicho Erasmo	158
Reisouders Blijven we soms lang op dezelfde plek?	126	Exclusief voor fietsers Wat was de bijzonderste grensovergang?	160
Op het juiste spoor Ontmoeten we alleen de goede mensen?	129	Kerkhof voor fietsers Wat zijn onze bijzonderste slaapplekken?	167
Misbruik Profiteren wij van gastvrijheid?	133		
Uriel	134		

Uriel

Op zoek naar een slaapplek zijn onze fietsen de sleutel. Het stukje staal met vier fietstassen heeft een bijzondere aantrekkingskracht. Zonder fietstassen zijn we anoniem, maar met de tassen is ons verhaal zichtbaar. Als we aan het eind van de middag in Merlo aankomen, begint onze zoektocht naar een slaapplek. Met de fiets aan de hand zoeken we naar de lokale brandweer. Er is alleen een bewaker aanwezig die vervolgens de baas belt. Als de baas onze fietsen niet kan zien, is de overtuigingskracht weg. 'Eerst zien en dan geloven,' is vaak een harde wet als we een slaapplek zoeken, al geldt dat niet voor iedereen. Een brandweerauto keert terug van een incident en een van de brandweermannen hoort dat we een slaapplek zoeken. Hij nodigt ons uit in zijn huis en vertrouwt ons blindelings, letterlijk.

Uriel is een van de meest unieke brandweermannen ter wereld. 'Ik kan het vuur niet blussen, want ik zie het niet,' lacht hij met de nodige zelfspot. Hij is drie maanden te vroeg geboren en woog slechts negenhonderd gram. Wonderlijk genoeg hield hij er slechts één beperking aan over. Hij is blind aan één oog en door het andere ziet hij drie procent van wat een normaal oog ziet. Voor hem zijn wij slechts vage vlekken in een wazige wereld. Hij gaat iedere dag te voet naar de brandweerkazerne. Een blindenstok heeft hij niet nodig. Hij kent iedere meter, ieder hobbeltje en iedere kruising uit zijn hoofd. Hij is het brein van de brandweer, de persvoorlichter en de technicus. Hij repareert de radio's en de brandweerauto's, alles op gevoel. Voor hem geldt niet dat hij eerst wil zien, voor hij gelooft. 'Eerst doen en dan geloven,' is zijn realiteit. Misschien moeten wij dat ook wat vaker doen.

CARRETERA AUSTRAL

We kijken er lang naar uit, de Carretera Austral. De route staat vaak in de top tien van langeafstandsroutes. Het is de enige weg in Chileens Patagonië. De route begint in Puerto Montt en stopt twaalfhonderd kilometer zuidelijker in Villa O'Higgins. Daarna is er alleen wilde natuur en ijslandschappen. De route loopt parallel aan de Ruta 40, maar dan aan de Chileense zijde van de Andes. Ze is bekend om haar mooie landschappen, maar ook om de onverharde wegen, afgelegen dorpen en vele regenbuien. Wij vinden het beter dan de droge pampa en wind van de afgelopen weken, maar zijn toch een beetje bevreesd voor de vele kilometers over onverharde wegen. Vijftig jaar geleden waren er helemaal geen wegen.

'Er was hier helemaal niets, geen straten, geen elektriciteit, alleen een paar huizen,' vertelt padre Antonio. We klopten deze middag aan bij de kerk en tot onze verbazing zei de pastoor: 'We kunnen gewoon Nederlands praten.' Zijn echte naam is Toon van Kessel en hij kwam zo'n vijftig jaar geleden met een vrachtschip aan in Chili. Vele missionarissen gingen hem voor, maar weinigen hielden het lang vol. Hij gaf niet op. Van onbekende vreemdeling werd hij een nationale held. Hij bracht elektriciteit, riolering en bouwde dertig kerken met de hand. Zijn levensmotto is La aventura recompensa la fatiga, het avontuur overwint de vermoeidheid, geeft ons energie voor de lange stukken over onverharde wegen.

Aluminium BAGAGEDRAGERS

8 + 2
8 RESERVE BINNENBANDEN
2 RESERVE BUITENBANDEN

Helm

VANAF ZUID-AMERIKA FIETSEN WE
ALTIJD MET EEN HELM.

72 liter

2 x 20 LITER ACHTERTASSEN ORTLIEB
2 x 12,5 LITER VOORTASSEN ORTLIEB
7 LITER STUURTAS
LEGE BACKPACK ACHTEROP

Vintage shifters AAN DE STUURPEN

Velgremmen

EENVOUDIGE TECHNIEK, MAAR
SOMS TE BEPERKT IN REMKRACHT
MET VOLLE BEPAKKING.

28-35 mm

GEBRUIKTE BANDDIKTE

12-32

CASSETTE 7-SPEED

28-38-48

TRIPLE CRANKSTEL

28 inch

WIELGROOTTE

Totale afstand **27.957**
Aantal fietsdagen **405**
Gemiddeld km p.d. **73**
Gemiddeld km/u **16,9**
Gem. uren per dag **4u10**

WAT VOOR FIETS IS NODIG VOOR EEN WERELDREIS?

Wat ons betreft bestaat er niet zoiets als de ideale fiets voor een wereldreis. Een wereldreis is mogelijk op elke fiets, van mountainbike tot ligfiets, van racefiets tot tandem, van splinternieuw tot museumstuk, van drie versnellingen tot 21, van bamboe tot staal, van gratis tot onbetaalbaar. Veel belangrijker zijn onze eigen wensen en instelling. Wij kennen de limiet van ons materiaal. We weten dat we beter niet met een rotvaart over een onverharde weg naar beneden moeten racen. We weten dat onze remmen bij regen minder betrouwbaar zijn. We weten dat onze ketting en tandwielen regelmatig gepoetst moeten worden. Onze oude fietsen met dunne banden bepalen onze reisstijl en zorgen ervoor dat we soms mooie onverharde routes links laten liggen. Jammer? Iedere weg brengt zijn eigen avontuur.

Anderhalf jaar na het bezoekje aan de fietsenmaker fietsen we tegen Patagonische wind, over de wasbordwegen en door de modder. Onze fietsen zouden Spanje nooit halen, maar een gebroken bagagedrager is het enige mankement. We zijn trots op onze fietsen, juist omdat ze niet hypermodern en bijna onverwoestbaar zijn. Het voelt als de beste investering die we ooit hebben gedaan.

ONZE FIETS

- Giant Trooper
- 25 jaar oud bij aankoop
- 4 jaar mee onderweg
- 28.000 kilometer

WAT ZOUDEN WE ACHTERAF ANDERS DOEN?

- schijfremmen
- stalen bagagedragers

Grafiek

Links: het aantal hoogtemeters dat we geklommen hebben per land. We zoeken vaak bewust de bergen op.
Midden: onverharde wegen, wind en beklimmingen vertragen onze gemiddelde snelheid.

Fietsstatistieken per land

LAND	Tot. hoogtemeters (m)	Gem. snelheid (km/u)	Tot. afstand (km)
Nederland	970	18,7	947
België	1060	17,9	300
Frankrijk	12290	18,8	1.411
Spanje	17790	16,4	1.393
Portugal	5760	17,3	693
Brazilië	9470	16,6	1.503
Uruguay	2430	17,5	629
Argentinië	20653	18,8	3.629
Chili	16700	15,0	1.523
Paraguay	2760	19,0	1.264
Bolivië	20543	16,2	2.097
Peru	43423	16,2	3.007
Ecuador	15589	12,8	757
Colombia	18526	14,5	962
Mexico	29852	16,5	3.084
Belize	1059	17,3	315
Guatemala	7232	13,9	582
VS	23926	19,1	3.520
Canada	2215	14,1	343

Ik ben gelukkig

Wat is geluk?

Iedere ochtend trekken we een kaartje uit een vragen-doojsje. 'Wat is het mooiste cadeau dat je ooit hebt gehad?' en 'Wat is het beste advies dat je kreeg?' Deze ochtend is de vraag: 'Geloof je in de ware liefde?'

De ochtenden zijn koud, maar zodra we op de ski's staan, de spieren warm zijn en we kledinglagen hebben uitgetrokken, gaat ons hoofd op nul. We steken grote meren over en schuiven in een ritmische pas van paaltje naar paaltje. Onze benen schuifelen langs elkaar, onze armen gaan mee in het tegengestelde ritme en onze gedachten zweven langzaam naar een eigen wereld. Het is een trance waarin al vele discussies, vragen en gevoelens uitvoerig overdacht zijn. Een soort denktijd, die ons de hele reis onwaarschijnlijk veel antwoorden, conclusies en inzichten geeft.

Ergens op de fiets midden in de pampa van Argentinië, in een van die denkmomenten, kwam Zoë tot een levensveranderende conclusie.

'Ik ben gelukkig!', riep ze uit het niets. Ontwaakt uit haar trance, snelde ze naar Olivier. Ze ratelde aan één stuk door.

'Ik dacht niet dat ik ooit zou zeggen dat ik gelukkig ben. Ik dacht dat geluk perfect was. Er is altijd wel iets om te verbeteren en het kan altijd een stapje meer, dus hoe kon ik ooit gelukkig zijn?'

Opgelucht vertelde ze hoe perfectionisme haar opsluit

en beperkt. Hoe ze alles naast de meetlat van perfectie legt en hoe dat haar in zijn greep houdt. Een benauwende greep die het nooit toelaat om tevreden te zijn, om het goed te vinden, om gelukkig te zijn. 'Ik vind het geluk niet als alles perfect is, maar als ik leer om voorbij de imperfecties te kijken,' was haar conclusie.

's Avonds liggen we in onze dikke slaapzakken en Zoë wurmt zich naar Olivier toe. Het is te koud om onze armen boven de slaapzak te steken, dus ze legt haar gezicht tegen dat van Olivier.

'Lieverd, ik ben er vandaag achter gekomen dat jij mijn ware bent. Soms, als ik dingen mis, durf ik niet te dromen over ons geluk. Ik dacht dat jij en onze relatie niet perfect genoeg waren, maar wie is er wel perfect?'

Olivier haalt zijn arm uit de slaapzak en trekt Zoë dicht naar zich toe. Ze voelt zich verlost. Ze heeft eindelijk geaccepteerd dat perfectie niet bestaat. Niet in het geluk en niet in een relatie. 'Jij maakt mij gelukkig,' zegt ze tot slot.

Wat wij leerden

Geluk heeft niet te maken met wat we hebben, maar hoe we ernaar kijken.

Colofon

TEKST, FOTOGRAFIE, BEELDBEWERKING, ONTWERP, VORMGEVING & OMSLAG

Zoë Agasi en Olivier Van Herck deden het
allemaal zelf.

ONDERSTEUNENDE LEZERS

Lieve Swinnen, Wilchard Steenbakkers, Frieda
Naaijer en Martien Deijssselberg.

ONDERSTEUNENDE ONTWERPERS

Anders Bergesen en Bianca Enthoven

CORRECTIES

Irene Maaskant

REALISATIE

Real Concepts BV

ISBN 978 94 9319 570 7

NUR 500

Dit boek is gedrukt op FSC-papier

*Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave
mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaargemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronische
databestand, in enige vorm of op enige wijze, of op
enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever en auteurs.*

MO'MEDIA

©uitgeverij mo'media, Rotterdam
eerste druk, oktober 2021

Alle Nederlandstalige rechten voorbehouden

mo'media maakt kwalitatieve uitgaven op
het gebied van reizen en vrije tijd en is vooral
bekend door de time to momo-stedengidsen.
Meer weten over alle uitgaven van mo'media
en op de hoogte blijven van alles wat er gaat
komen? Schrijf je via de website in voor de
nieuwsbrief of volg de uitgeverij op social
media.

www.momedia.nl

 [uitgeverijmomedia](#)

WELEAF

© Zoë Agasi en Olivier Van Herck
Alle buitenlandse rechten
voorbehouden.

WeLeaf is de reisblog van Zoë en Olivier,
die zij inmiddels hebben uitgebouwd
tot informatiehub voor iedereen met
avontuurlijke reiswensen. Met hun blogs,
boek en cursus willen ze meer mensen helpen
met een leven op eigen kracht. Schrijf je
in voor de nieuwsbrief of volg ze op social
media.

www.weleaf.nl

 [WeLeaf](#)

Een avontuurlijk leven, op weg naar het onbekende.

Voor liefhebbers van reizen, duurzaamheid en het buitenleven.

Een onwaarschijnlijk avontuur zonder eindbestemming, zonder tijdslimiet en zonder ervaring. Zoë en Olivier vertrekken op reis met twee oude fietsen. Of ze dat wel kunnen, weten ze niet. De reis zal het leren. Vier jaar later hebben ze 40.000 kilometer afgelegd. Op de fiets, met de kano, op ski's, in een zeilboot, te voet en op skates. Helemaal op eigen kracht.

Ze reizen van ongekende gastvrijheid naar pure wildernis, van momenten vol tranen naar triomfantelijke overwinningen, van hevige ruzies naar intens geluk. Dit boek is een levendige kroniek van wat er gebeurt als twee mensen hun comfortzone verlaten, op weg naar het onbekende. De beloning is een uitzonderlijke zelfontdekking én een nieuwe kijk op de wereld. *Op eigen kracht* is een inspirerend verhaal boordevol praktische tips om je eigen dromen waar te maken.

ISBN 978-94-93195-70-7

9 789493 195707

www.momedia.nl

Zoë Agasi en Olivier Van Herck
zijn fulltime avonturiers en
ambassadeurs van het buitenleven.
Volg ze op hun succesvolle platform
weleaf.nl